

sygn. akt IV Cz 660/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2014 r .

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Dorota Curzydło (spr.)

Sędziowie: SO Andrzej Jastrzębski

SO Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2014 r. w Słupsku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółki Akcyjnej w G.

z udziałem P. B. i L. B.

o zasiedzenie

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 23 września 2013 r. sygn. akt IV Cz 660/13

p o s t a n a w i a :

1. uchylić zaskarżone postanowienie,
2. oddalić wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt ACz 660/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku zawiesił postępowanie z wniosku (...) Spółki Akcyjnej w G. z udziałem P. B. i L. B. do czasu prawomocnego zakończenia postępowania wszczętego przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie P 28/13, w którym zostało skierowane pytanie prawne czy przepisy art. 292 k.c. w zw. z art. 172 § 1 k.c. i art. 385⁴ § 1 i 2 k.c. w zakresie, w jakim stanowią podstawę prawną nabycia w drodze zasiedzenia przed 3 sierpnia 2008 r. służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu, są zgodne z Konstytucją. Uzasadniając swoje orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, że wynik postępowania przed Trybunałem ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy o zasiedzenie.

Z postanowieniem nie zgodził się wnioskodawca, który zaskarżył postanowienie w całości i wniósł o jego uchylenie oraz przyznanie wnioskodawcy kosztów postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie. W ocenie skarżącego w rozpoznawanej sprawie nie ziszczyły się pozytywne przesłanki zawieszenia postępowania, o których mowa w tym przepisie. Zarzucił że postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym nie jest postępowaniem cywilnym o jakim mowa w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Zawieszenie postępowania z przyczyn wymienionych w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. określa się zazwyczaj jako zawieszenie z przyczyny prejudycjalności, a więc ze względu na znaczenie wyniku innego postępowania sądowego lub administracyjnego dla rozstrzygnięcia sprawy rozpoznawanej przez sąd. W orzecznictwie podkreśla się (por. wyrok z dnia 20 grudnia 2005 r. V CK 407/05 LEX nr 462935), że zależność ta musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które ma zapasć w innym postępowaniu cywilnym, będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszona postępowanie. O sytuacji prejudycjalnej można mówić wówczas, jeżeli występuje zależność natury prawnej, nie wystarcza więc zwykła więź faktyczna lub logiczna (K. Piasecki (w:) System prawa procesowego cywilnego, t. II, pod red. Z. Resicha, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Łódź 1987, s. 301)

W ocenie Sądu Okręgowego nie można mówić o zależności prejudycjalnej między przedmiotowym postępowaniem dotyczącym stwierdzenia zasiedzenia służebności a postępowaniem przed Trybunałem Konstytucyjnym, dotyczącym zgodności z Konstytucją przepisów regulujących zasiedzenie. Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego nie stanowiłoby w tym przypadku elementu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Ponadto wydanie rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie jest możliwe bez oczekiwania na wypowiedzenie się Trybunału Konstytucyjnego co do konstytucyjności przepisów art. 292 k.c. w zw. z art. 172 § 1 k.c. i art. 385 § 1 i 2 k.c. te bowiem są obowiązującym aktem prawnym i aż do zakwestionowania ich konstytucyjności korzystają one z domniemania zgodności z Konstytucją. Orzeczenie Trybunału o niezgodności z Konstytucją danego aktu normatywnego może stanowić jedynie - jak słusznie podniósł skarżący - podstawę wznowienia postępowania.

Podkreślenia wymaga, że art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. stanowi, że zawieszenie postępowania może nastąpić jedynie wtedy, gdy istnieje zależność rozstrzygnięcia od innego toczącego się postępowania cywilnego, a za takie postępowanie niewątpliwie nie można uznać postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym co do kontroli konstytucyjności aktu normatywnego. Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w wyroku z dnia 28 września 1994 roku, I PRN 61/94, OSNAP 1995, nr 1, poz. 6, odwołującego się do rozszerzającej wykładni art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. Jak trafnie zaakcentował to skarżący powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2012 r., II CSK 231/11 (Legalis 473585) zawieszenie postępowania jest instytucją wyjątkową, stanowiącą wyjątek od przewidzianej w art. 6 k.p.c. zasady szybkości postępowania, a w konsekwencji nie jest możliwa rozszerzająca interpretacja przepisów regulujących zawieszenie postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. przy zastosowaniu art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak 2 w punkcie 1 postanowienia.

Sąd oddalił wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego jako przedwczesny bowiem o kosztach tych, zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. przy zastosowaniu art. 13 § 2 k.p.c. Sąd pierwszej instancji zobowiązany będzie orzec w orzeczeniu kończącym postępowanie.